

MARADJ VELÜNK...

Makra Ildikó

Valami talán végleg elveszett.
A hit, hogy élni másképp is lehet.

Maradj velünk Uram,
mert esteledik.
Ülj le közénk itt,
ahol lassan elfogy
az igaz szó,
s kovászos bűnt dagasztó
embertömeg
a végzete felé rohan.
Sokan vannak,
nagyon sokan,
és egyre többen.
Tombol a bűn köröttem,
akármerre nézek.
Az ember magát
kiáltotta ki istenének.

Valami elveszett talán végleg.

De Uram, Te azért jöttél,
hogy visszaadd, ami elveszett.
Hadd fogjuk hát meg kezéd,
mert valóban elvész
valami végleg,
s utunk végén
könnyűnek mutat a mérleg.

Maradj, mert esteledik.
Tedd ránk szeg ütötte kezeid.
Erősítsd hitünket,
amikor a világ büntet,
ha virág helyett
csalánnal köszöntenek,
ha minden kietlen, tar,
és építeni senki nem akar,
ha nincs felettünk szivárvány
és tombol a vihar,
és nem látunk kiutat semerre.
Tudjuk akkor is, hogy megvan
velünk Atyánk terve.

Maradj hát, és ülj közénk ide.
A maroknyi népnek
hadd maradjon hite.
S ha majd emberek
álnokul ítélnék,
mi akkor is tudjuk:
még nem vészett el
semmi sem végleg.